

Berite in dajte drugim! Širite naš domač list!

Koroško Korošcem

Št. 55.

Celovec, dne 7. oktobra 1920.

Izhaja dvakrat na teden.

Vsi k glasovanju!

10. oktober je naš odrešilni, pa ne smrtni dan!

Manifest Korošcev Koroščem!

Korošci, Korošice! Bliža se dan rešitve, zarja zmagovite svobode Vas obsije! Le nekoliko ur še in izgovorili boste svojo sodbo.

Kličemo Vas, ženske koroške, koroški možje! Vas, delavce, kmete, meščane. Kličemo te, trden koroški rod v tvoji celoti — ki stojiš v delavnici pri mašinah, za dobrodejnim orodjem na polju, za bukvami trgovca in spisih znanstvene preiskave — kličemo Vas!

Trd kot železo naj bo Vaš sklep, ki nam vrne izgubljeno enoto, složnost, enakost! Nastopiti hočemo dedščino domovine na novo. Kakor dozdej hočemo tudi vnaprej ostati enoten rod v ljubezni do skupne Koroške. Korošec vstaja — sovražnik obupa!

Zatorej: Sursum corda! Kvišku srca!

Usodepolna ura je tu. Odkriti hočemo glavo pred njo in spregovoriti glasno in resno besede svete prispege, ki na veke naj pričajo svetu, da smo rod ene volje, enega mišljenja.

Naša je pravica!

da ne lazimo po prahu pod tujčevo peto, da ne trpimo zapuščeni sramote, zaničevanja —

Naša je čast!

da nas ne bo sram pred našimi otroci, ki bi morali v vojsko zoper lastno deželo —

Naša je svoboda!

da ne šepimo pri mizi v najzadnjem kotu v sramotni beračiji, da ne zgubimo življenja na krvavem bojišču za zgrabežljivost tujcev —

Naša je kultura!

da se ne utopimo v nečistosti, v sramoti, da si ohranimo koroško čistost, vero in šolo.

Kajti tako resnično, kakor počivajo matere naše in naši očetje v koroški zemlji — Slovenci in Nemci — kot sestre in bratje še v grobu ene in iste zemlje, tako resnično potrdijo grobovi naših pradedov našo voljo do zmage! Iz krvi padlih borilcev nas prešinja moč, ki navdušeno našo prispego le še potrdi.

V podobi kruha čutimo Boga. Od zemlje, od kruha hočemo vzeti kakor blagoslovljeno hostijo v cerkvi, da spoznamo v zemlji božji čudež domovine.

Kar je Bog združil — človek ne bo razušil! Nas vseh korenine so v tej domovini. In moč koroške zemlje je zrastle gori v naša srca, zjedinila se je z nami.

Že se pričinja velika, tisočera sodba . . .

Pripravljene smo.

Dve glasovnici dobite: Zeleno za avstrijsko Koroško, belo za Jugoslavijo. Na volišču raztrgajte belo, zeleno pa pustiti celo! Obe, raztrgano belo in celo zeleno vtaknite v kuverto in dajte zaprto kovertu volilni komisiji!

Deset zapovedi za 10. oktober 1920.

Vsi: Zeleno!

Zakaj?

1. Naša domovina ostane prosta tujega nasilja — delali bomo za nas same, ne pa za Balkan in Srba.
2. Prosta je nam pot v celo našo Koroško.
3. Popolnoma prosto in brez maksimalnih cen bomo prodajali živino in žito.
4. Za les, živino, žito in vse druge kmetske pridelke bomo dobili veliko denarja.
5. Prosti smo premoženske oddaje. Le najbogatejši vsake vasi bodo majhno oddajo plačali. Davke plačajo k največjem delu industrija in mesta, kakor vidimo v sledeči sliki!

Nihče: Belo!

Zakaj?

1. Mi in naši otroci bi prišli pod srbsko komando — plačevali bi dolgove balkansko-azijatskega srbskega gospodarstva.
2. Srbska colska meja pred Celovcem in Beljakom bi nas uničila.
3. V SHS je vojaško popisovanje živine, blaga in vozov za srbsko vojaščino.
4. Vse to bi morali dati za slepo ceno, ker bi nikoli ne mogli konkurirati z Banatom in Bačko.
5. V Jugoslaviji je do 90 % kmetov. Zato bo le kmet plačeval strašne direktne in indirektno davke. Plačeval pa bo tudi premožensko oddajo, ki „bo rezala v meso“ (Slovenec, 11. avgusta 1920).

V
O
L
I
T
E

Z
E
L
E
N
O

6. Zelezo, orodje, leder, mašine in druge industrijske izdelke bomo po ceni dobili.
7. Ne meni, ne mojim sinovom nikoli ne bo treba ajnrukat — nikoli ne bomo imeli vojaške ajnkvartiringe.
8. Avstrija ima celo vrsto novih postav za delavca in posle.
9. Govorili in pisali bomo svoj slovenski jezik in naučili se tudi lahko nemščine, ki je svetovni jezik.
10. Mir bo v Avstrija, ki je kakor Švica nevtralizirana država, Karavanke kot naravna meja bodo obvarovale našo zemljo, naši otroci in otroci bodo nam hvaležni za našo zvestobo do domovine.
6. Jugoslovanska industrija tiči še v povojčkih, zato so vsi ti izdelki strašansko osoleni — če blaga sploh dobiš!
7. Ajnrukat bi morali mi vsi po ljudskem glasovanju dol v Macedonijo in Albanijo — v naši hiši bi se pa šopiril Srb.
8. Jugoslavija ima pa le postave proti delovno ljudstvo.
9. Učiti bi se morali srbskega jezika in srbske pisave, nemščine pa ne, ki jo zares potrebujemo.
10. V SHS nikoli ne bo miru — v kratkem izbruhne morebiti že vojska med SHS in Italijo — na naši zemlji krvava vojska?! Naši otroci in še otroci bodo nam preklinjali!

Zelena je barva vigredi in novega življenja!

Bela je barva trde, neusmiljene zime in mraza!

Le eno minuto

traja za vsakega glasovanje —
Glasovali pa boste za vse večne čase!
Zato volite: — Zeleno! —

Neustrašeno! Znaprej je poskrbljeno!

Vojne škode se plačujejo.

Komisija, ki je popisovala vse vojne škode,
v coni B in Labudski dolini (v lofentolu)

ki jih je povzročilo jugoslovansko zasedenje, je zdaj končala svoje delo. Za vsakega pozameznega, ki je trpel škodo, je že določena svota, ki jo dobi. Posebno se je oziralo na manj premožne in teško oškodovane. Vsem se je že naznanilo, koliko da dobijo. Prosto je oškodovanemu, ali pride sam v Celovec k deželni blagajnici (Landeskasse) po denar ali se mu pošle po pošti.

Advokat dr. Müller (ki je bil prej v Celovcu), Jugoslovan,
je sam rekel že lansko leto:

Cona A brez Celovca ne more živeti!
Celovec ostane koroški — ostane pri avstrijski republiki!
Toraj: štimajte zeleno!

Srb je obračal — Korošec pa obrne!

Domovina Vas kliče!

